

Андрій Дециця і Броніслав Коморовський під час відкриття виставки, присвяченої роковинам Майдану, 20 лютого 2015. Фото Посольства України

Інтернет-портал:
www.naszwybir.pl

Андрій ДЕЩИЦЯ:
Українці в Польщі
все більше розуміють,
що вони є
ВПЛИВОВОЮ СИЛОЮ

У номері:

Запрошуємо познайомитись із кулісами праці Посольства України у Польщі:

Інтерв'ю з послом України у Польщі Андрієм Децицею – с. 1,3.

Репортаж про повсякденну працю посольства – с. 8–9

Український дім у Варшаві! – с. 2

Відзначення роковин Небесної сотні у Варшаві – с. 4

Інтерв'ю з Павлом Пеньонжеком про його книжку, присвячену подіям у Донбасі – с. 6

Конференція про висококваліфікованих мігрантів у Польщі – с. 7

Про нові правила прийому документів у Відділі з питань іноземців у Варшаві – с. 12

Закордонні паспорти для дітей з 1 квітня – с. 12

Легалізація перебування на основі підприємницької діяльності – с. 13

Про вечерю у посла пише Юрій Герасимчук – с. 15

П

осол України в Республіці Польща Андрій Дециця розповів про те, як співпрацюють дипломати з українською громадою, чи українці приходять зі своїми проблемами до посольства та яким чином полякам і українцям варто говорити про Волинську трагедію.

Андрію Богдановичу, Ви вже раніше працювали у Посольстві України в Польщі та давно спілкуєтеся з місцевою українською громадою. Як Вам здається, чи змінилося останніми роками середовище українських мігрантів в плані ставлення до своєї батьківщини?

Ставлення змінилося досить сильно. Українська громада в Польщі зростає, і це природно, коли люди шукають для себе кращих соціально-економічних можливостей. Проте ті, хто виїхав, тепер не просто працюють у Польщі, а є активними в політичному та суспільному житті країни. Мені видається, українці все більше й більше розуміють, що вони є силою, з якою рахуються при виробленні політики в державах, у яких вони мешкають. До того ж, українці, які вже побували закордоном, після повернення додому намагаються впроваджувати західні стандарти у своє життя. Можливо, це явище ще не так помітне на загальнодержавному рівні,

але такі приклади починають створювати реальну, сильну тенденцію.

Зусилля закордонних українців, які мали на меті привернути увагу місцевої влади та суспільства до подій в Україні, були помітними з осені 2013-го хоча б на прикладі діяльності численних Євромайданів. Деякі з цих ініціатив, зокрема варшавська, продовжують існувати дотепер. Як вони перетинаються з діяльністю посольства, яке має обов'язок інформувати про справи в Україні, наголошувати найважливіші проблеми, зрештою, бути обличчям України закордоном? Чи це досі два паралельні проекти?

Я думаю, це до певної міри процеси, які доповнюють один одного. Не можна розділити інтересів посольства, яке в першу чергу відповідає за офіційні контакти, від інтересів громади. Наша мета зараз є спільною: підтримати Україну як державу в протистоянні з російським агресором на її шляху до Європейського Союзу. І дипломати, і члени громади роблять свій внесок у конкретному напрямку. Ми як посольство робимо більшу ставку на співпрацю з польськими органами влади, громада – на співпрацю з польським громадянським суспільством.

Продовження на 3 сторінці

Дорогі українці!

Від жовтня діє
Український дім
у Варшаві!
Він знаходиться
за адресою:
ul. Zamenhofa 1.

Запрошуємо приходити!

У Домі діє Клуб українських жінок, Дитячий клуб «Рукавичка» (субота-неділя), а також проходять майстер-класи та тренінги для дітей та дорослих.

Український дім – це теж місце куди можна прийти і поспілкуватись з друзями при каві.

Анонс подій у Домі можна знайти на сторінці naszwybir.pl та на порталі Фейсбук: www.facebook.com/UkrainskiDom

І хоч приміщення в нас є, потрібна допомога з ремонтом та утриманням Дому. Для цього ми зареєстрували збірку коштів на Український дім.

Ми робимо ремонт першого поверху (щоб створити актовий зал), міняємо вікна. Потрібно купити спорядження, помалювати другий поверх тощо. І для цього потрібні кошти!

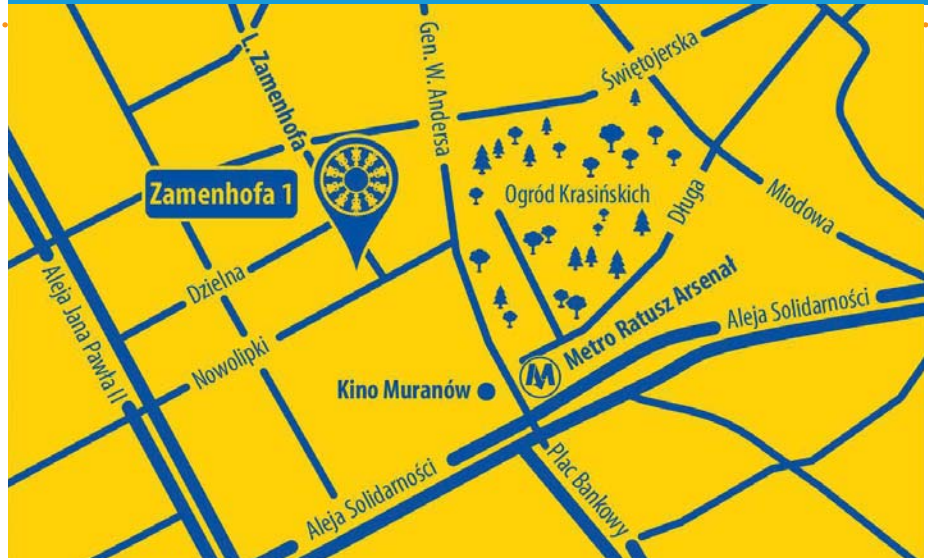
Будемо вдячні за пожертви чи то коштами чи то матеріалами!

Український дім буде для всіх нас – тому саме наша з Вами підтримка дасть йому українське дихання!

Створимо разом наш Дім у Варшаві!

Кошти на Український дім можна пожертвувати на такий рахунок:

Fundacja «Nasz Wybór»
PL 39 1440 1387 0000 0000 1295 6509
Nordea Bank Polska S.A.
Oddział/POB
CBD O/Główny 1 P.B. w Warszawie
Назва переказу:
Darowizna na Ukraiński Dom

§

22 490 20 44
www.migrant.info.pl

Інформація для іноземців щодо:

- отримання карт перебування
- громадянства
- дозволу на роботу
- та інших аспектів життя в Польщі.

Зателефонуй та дізнайся більше!

Продовження 1 сторінки

Андрій ДЕЩИЦЯ: Українці в Польщі все більше розуміють, що вони є впливовою силою

Олена БАБАКОВА

Яким, на Вашу думку, сьогодні є образ українців у Польщі? Дослідження польських соціологів показують, що приблизно по 30% поляків декларують позитивне та негативне ставлення до своїх сусідів. Третина позитивних оцінок – це багато чи мало?

Мій особистий досвід свідчить про досить позитивне сприйняття українців у польському суспільстві. Наші польські партнери на різних рівнях дуже добре оцінюють професійні навички українців, які працюють у країні над Віслою. Усі хвалять бажання українців до співпраці та їхнє вміння жити разом з поляками. Звісно, я не виключаю, що є люди, які мають негативне ставлення до українців, у переважній більшості випадків коріння цього варто шукати в історичній пам'яті. Але в цілому в Польщі настрої щодо України та українців є радше позитивними.

Варшава неодноразово заявляла про бажання допомагати українцям, які постраждали через російську окупацію Криму та конфлікт на сході держави. Натомість рік після анексії Криму жодне українське клопотання про надання статусу біженця не було задоволено польською стороною. Проблеми мають також трудові мігранти – у Польщі говорять про потребу збільшення кількості робочих рук почерез запрошення іноземців, проте зміна законодавств поставила в некорисну позицію тих, хто не має постійних трудових контрактів. Чи посольство робить щось для того, щоб змінити ситуацію?

Звісно, ми проводимо консультації з представниками польських міграційних служб та прикордонниками. Те, на що ми весь час звертаємо увагу, і це підтримують польські партнери, – аби трудова міграція з України до Польщі відбувалася на легальній основі. Я розумію ситуацію та людей, які тікаючи від російської агресії та намагаються отримати статус біженця у Європі. Але я розумію й позицію польської сторони – є значна територія України, не охоплена конфліктом, там можна жити та розвиватися. Нашою задачею як посольства є захист інтересів українських громадян, які легально працюють у Польщі. Тому я закликаю всіх українців, які шукають тут роботу – підписуйте трудові договори. Можливо, польські міграційні закони потребують удосконалення. Але ми не можемо втручатися в процес прийняття законів. Для нас пріоритет, щоб передбачені польським законодавством права громадян України в Польщі були дотримані в повному обсязі.

А українці часто звертаються до посольства зі своїми проблемами, що сто-

суються працевлаштування та оформлення міграційних документів?

Ми проводимо зустрічі з громадою, консульський відділ має свої години прийому, коли може прийти кожен наш громадянин. Якщо чесно, протягом моєї каденції багато зауважень до нас не надходило. Закликаю членів української громади надсилати свої пропозиції та зауваження на нашу електронну скриньку або через Facebook посольства. Якщо хтось має проблему з доступом до Інтернету – можна надіслати звичайного листа. Хочу підкреслити, що ми не можемо зробити перебування українців у Польщі зовсім безпроблемним. Ми не маємо прямого впливу на польські консульські служби в Україні чи Управління у справах іноземців. Але якщо ми отримуємо інформацію про порушення прав українських громадян, то ми залуцаємо поліцію та відповідні служби, щоб допомогти заявникові.

Як виглядають відносини між посольством та українською меншиною в Польщі?

Ми активно співпрацюємо з депутатом польського Сейму Мироном Сичем, який має українське походження і знає, як представляти українську тематику польському політикуму. Не можна применшити значення співробітництва з Об'єднанням українців у Польщі та особисто з його головою Петром Тимоєм. Я часто бачуся з Мирославом Чехом, публіцистом видання «Gazeta Wyborcza», теж українцем за походженням. Контакти з відомими українцями Польщі сприяють ефективнішому відстоюванню інтересів нашої держави. Я усвідомлюю, що українська громада має свої очікування від офіційного Києва. Я знаю цю ситуацію – українці за кордоном очікують більшої підтримки уряду, а її недостатньо. Головна причина – брак фінансів. Я не прибічник того, щоб давати великі обіцянки, які пізніше не підкріплюються реальними діями. Вважаю, варто обіцяти українській меншині підтримку на тому рівні, на який дозволяє реальний стан українських фінансів.

Як Вам здається, Польща сьогодні задоволена Україною як партнером? У Варшаві можна почути, що Україна більше зацікавлена контактами з іншими країнами ЄС, та й на переговори до Мінська польську делегацію також не запросили.

Так, я відчуваю серед місцевих політиків незадоволення, що Польща не бере безпосередньої участі в переговорах докола врегулювання ситуації на сході України. Але мінськими переговорами не обмежується увесь фронт роботи, покликаний забезпечити мир Україні. Україна

цінує позицію Польщі в ЄС щодо конфлікту з Росією, дії поляків у Брюсселі мають навіть більше значення, ніж приїзд польської делегації на переговори типу мінських. Україна б задоволенням запросила Польщу за стіл таких переговорів, але на це погоджуються не всі учасники.

Питанням, яке сьогодні найбільше затриває польсько-українські відносини, є Волинська трагедія. Яким є Ваш рецепт – як варто підходити до цієї теми?

Я думаю, потрібно відверто та широко говорити про те, що відбулося. Це варто робити і на найвищому рівні, – маю на увазі виступ президента Петра Порошенка перед польським парламентом, – і на рівні суспільств та релігійних громад. Звісно, потрібна об'єктивна оцінка істориками подій, які мали місце під час Другої світової війни. Моя позиція навіть не як посла, а як людини така: в цілях примирення і поєднання злочини, які були скоєні, потрібно визнати за формулюю «пробачаємо і просимо пробачення», але одночасно пам'ятати, що цю трагедію не можна використовувати для політичних ігор. Не можна дозволити, аби російська пропаганда використала тему Волинської трагедії для того, щоб пересвяти український та польський народ.

У Вас дуже популярний профіль у мережі Facebook. Українці, в основному, пишуть Вам слова підтримки. Про що пишуть поляки?

Пишуть теж, що підтримують Україну. Що дізнаються про події він знайомих українців. До речі, на мою думку, ми досі не повністю використовуємо потенціал впливу української громади на польське суспільство, зокрема, українських студентів. П'ятнадцять тисяч українських студентів у Польщі – це потужний інформаційний канал для поляків про східних сусідів. Досі не знаю, як можна активніше його задіяти.

У таких країнах як Італія, Іспанія, Португалія є окремі крамниці українських товарів. Вам не бракує такого в Польщі?

Я купую українські харчі в польських супермаркетах. Краще, як мені здається, щоб українські виробники були представлені в польських магазинах, а не мали якоїсь окремої ніші. Уже є в продажі українські соки, олія, солодощі.

Кілька місяців тому, коли польські журналісти організували акцію «Біг на Майдан», Ви відвідали їхні тренування й пообіцяли, що подумаєте над тим, щоб бігати кожного ранку. Бігасте?

Чесно – ні, не вистачає часу. Але думаю над тим, щоб їздити на роботу на велосипеді. Так що буде трошки тепліше – зможете мене побачити на ровері! ■

У Варшаві відзначили День героїв Небесної сотні

У польській столиці 20 лютого відбулася низка заходів, присвячених загиблим на Майдані. Вранці перед Президентським палацом була відкрита фотовиставка «Майдан», що її підготував «Press Club Polska» разом із Канцелярією президента Польщі. В урочистому відкритті виставки взяли участь польський президент Броніслав Коморовський та посол України в Польщі Андрій Дециця.

В Ярослав ДЕНИСЕНКО

Ідтак у стінах Варшавського університету відбулася зустріч Андрія Дециці зі студентами вишу, організована під егідою Інституту Східної Європи Варшавського університету та його директора Яна Маліцького. Посол поділився думками з приводу останніх подій в Україні та відповів на низку питань учасників зустрічі. Студентів найбільше цікавило те, як далі розвиватиметься військовий конфлікт у Донбасі та чи взагалі можливе його дипломатичне вирішення.

Фото: посольство України в Республіці Польща (офіційна сторінка на Facebook)

Увечері під будинком посольства України в Польщі пройшла панахида за героїв Небесної сотні. Українці та поляки, які прийшли туди, спільно запалили лампадки та поклали квіти під посольство, вшановуючи пам'ять загиблих учасників Майдану в річницю Революції гідності.

Насамкінець в культурному центрі «Український світ» відбувся по-

каз документального фільму «Свромайдан. Чорновий монтаж». Картина розповідає не лише про мотиви та події на Майдані, але також і про людей, які загинули там або пережили його.

Фільм було створено групою «Babylon'13», яка спеціалізується в документуванні подій на Євромайдані для історії. ■

Екуменічна молитва за Україну

За Україну, мир та спокій, а також у наміренні братерства між поляками та українцями 17 лютого молилися кілька сотень людей у варшавському костелі оо. домінікан. Під час літургії про милосердя для України співав хор домініканських середовищ «Missa de Misericordia».

Т Павло ЛОЗА

акож до 1 березня у цій святині на вул. Фрета, 10 можна подивитися виставку ікон «Молитва за Укра-

їну». Ідея створення такої мистецької ініціативи виникла минулого року у Києві, її мотто були трагічні події на Майдані. Натхненником став православний священник о. Сергій Дмитрієв.

– Дякуємо усім поляками за будь-яку молитву та допомогу, – говорив у костелі о. Сергій, який минулого року разом зі своєю парафією святої великомучениці Варвари м. Херсона перейшов з Української православної церкви (Московського патріархату) до Української православної церкви Київського патріархату.

За словами архієпископа рівненського і острозького Іларіона, який очолив панахиду за померлих на Майдані та жертв війни на сході України, уже близько п'ятдесяти парафій перейшли з юрисдикції Московського патріархату до УПЦ Київського патріархату.

– А це тому, що самі парафіяни переконалися у позиції Московського патріархату стосовно деяких справ. Усе почалося з Майдану. Там на молитву вийшли священники усіх конфесій, крім Московського патріархату, – сказав архієпископ.

Також 22 лютого о 18⁰⁰ годині у греко-католицькому храмі оо. василіан у Варшаві відбулася чергова екуменічна молитва в наміренні жертв трагічних подій в Україні та за мир для держави.

Після презентації у Варшаві та інших містах Польщі ікони будуть передані польським шпиталям, у яких лікувалися поранені з Майдану, а зараз лікуються постраждалі під час війни в Україні. ■

Фото автора статті

СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ 2015

20 січня В Україні розпочалася чергова хвиля мобілізації – перша з трьох у цьому році

21 січня Влада тимчасово призупинила автобусне сполучення між Херсонською областю та Кримом

23 січня Бойовики на Донбасі пригрозили розпочати наступ на трьох напрямках

24 січня Проросійські терористи обстріляли житлові квартали Маріуполя з установок «Град»

26 січня Кабінет Міністрів України ввів режим надзвичайної ситуації на території Донецької та Луганської областей

27 січня Верховна Рада України визнала Росію державою-агресором

29 січня Росія проігнорувала резолюцію ПАРС, в якій російську владу закликали «протягом 24 годин звільнити Надію Савченко».

2 лютого В автомобільній катастрофі загинув лідер гурту «Скрябін» Андрій Кузьменко

2 лютого Візові центри деяких посольств країн шенгенської зони відмовляються приймати від громадян України біометричні паспорти для оформлення віз

3 лютого ООН: Від квітня 2014 року на сході України вбито 5358 людей

4 лютого Бойовики відновили масований наступ на місто Дебальцеве – важливий стратегічний пункт

5 лютого Київ відвідали канцлер Німеччини та президент Франції. Ангела Меркель та Франсуа Олланд обговорили з Петром Порошенком варіанти припинення вогню на Донбасі. Наступного дня європейські політики відвідали Москву, де зустрілися з Владіміром Путіним

7 лютого Петро Порошенко в Мюнхені продемонстрував документи російських військових, які «заблукали в Україні», та вкотре закликав Захід надати Києву озброєння

9 лютого Генеральний прокурор України Віталій Ярема подав у відставку. Наступного дня Верховна Рада підтримала призначення нового генерального прокурора – Віктора Шокіна

11 лютого Петро Порошенко заявив про готовність введення воєнного стану в разі ескалації ситуації на Донбасі

12 лютого Лідери України, Росії, Німеччини та Франції у Мінську підписали порозуміння про припинення вогню на Донбасі

13 лютого Бойовики посилили обстріл Дебальцева

14 лютого Генеральна прокуратура України та СБУ затримали экс-главу фракції Партії регіонів Олександра Єфремова

15 лютого Сили АТО на Донбасі припинили вогонь, виконуючи тим самим «мінські порозуміння». Бойовики, натомість, продовжили обстріл українських позицій

18 лютого Українські підрозділи залишили місто Дебальцеве на Донеччині. Президент назвав цей відступ «плановим та організованим»

19 лютого РНБО звернулася до ООН і ЄС щодо розгортання на території України місії із підтримання миру та безпеки. Водночас президент зазначив, що Росія не має права брати участі у миротворчому контингенті на Донбасі

МобіліЗАція Згідно з українським законодавством, під мобілізацію, чергова хвиля якої розпочалася 20 січня, можуть потрапити військовозобов'язані чоловіки віком від 25 до 60 років та жінки віком від 25 до 50 років (жінок будуть мобілізувати лише за потреби за кваліфікаційним рівнем).

Мобілізації не підлягатимуть громадяни, на утриманні яких є трое і більше дітей, аспіранти, студенти денної форми навчання, а також особи, які мають «бронь» на підприємстві. Призовник віком до 25 років може потрапити на військову службу лише за укладенням контракту.

Терористи розширили свої «угіддя»? МЗС України наприкінці січня повідомило, що після підписання вересневих «мінських угод» бойовики так званих «ДНР» та «ЛНР» (за підтримки російських військ) захопили 500 км² української території. Однак журналісти телеканалу «ІНТЕР» математично підраховали, що насправді терористи «відкусили» 5000 км². І де правди шукати: в урядовій інформації чи у журналістів, враховуючи факт, що «ІНТЕР» належить проросійсько налаштованим олігархам та політикам?

Маріуполь «не ваш»! У суботу зранку 24 січня мешканці Маріуполя прокинулися від вибухів. «Ополченці-визволителі» обстріляли місто з установок «Град». Внаслідок теракту загинули 30 мирних мешканців, в тому числі – двоє дітей. Оглядачів вразила млява реакція на цю трагедію євросоюзних очільників. Так, глава Європарламенту Мартін Шульц «засудив атаку на місто і закликав Росію повернутися до переговорів». Глава Європейської Ради Дональд Туск, хоча й одразу зателефонував до Петра Порошенка, проте свою реакцію висловив на «Твіттері»: «Політика поступок спонукає агресора до більшого насильства. Час будувати нашу політику на фактах, а не на ілюзіях». А голова європейської дипломатії Федеріка Могеріні скликала «екстрене» засідання шефів МЗС країн-членів аж на 29 січня.

Країни ЄС: Біометричні паспорти? Ні, не чули... Із великим розголом Україна почала видавати своїм громадянам біометричні документи. Протягом січня нові паспорти отримали близько 13 тисяч українців. Проте «холодним душем» для деякого став факт, що посольства деяких європейських держав відмовили в отриманні віз українцям, які подали саме біометричні документи. Як виявилось, МЗС України не встигло надіслати до всіх консульств зразки нового біометричного паспорта (аби посольство могло перевірити, чи паспорт справжній). Українські дипломати на початку лютого в огріхах призналися, покаялися і взялися виправити недбалість.

«Я бачу сонце на стінах...» У перший тиждень лютого ми попрощалися із Андрієм Кузьменком («Кузьмою Скрябіним»)… Українці гуртувалися та згадували Андрія по всій Україні та за її межами, в тому числі й у Варшаві. А в окупованому Севастополі людей, які зібралися вшанувати пам'ять «Кузьми», розігнали російські силовики. «Учасники встигли запалити кілька свічок, однак їх змусили погасити свічки», – повідомили українські ЗМІ.

«Перемир'я по-мінськи» Рекордні за тривалістю переговори Петра Порошенка, Владіміра Путіна, Ангели Меркель та Франсуа Олланда у столиці Білорусі 11–12 лютого завершилися підписанням порозуміння про припинення вогню на Донбасі з 15 лютого. На думку багатьох експертів, єдиний плюс для України від цього документу – це припинення кровопролиття, звільнення полонених та стратегічна пауза для перегрупування сил і побуття омріяної допомоги Заходу. А мінусів – безліч: «бойкотований» Путін знову повернувся до світової політики. Росію в Мінську не визнали стороною конфлікту, про окупований Крим у документі чомусь взагалі забули, Київ de facto погодився на автономію самопроголошених республік та на амністію для бойовиків, Україна зобов'язалася змінити Конституцію, аби врахувати «потреби» східної України, відновити фінансування території підконтрольної терористам. Натомість Росія не взяла на себе жодних зобов'язань і виступила лише гарантом того, що вогонь припиниться (моніторувати перемир'я буде малоефективне ОБСЄ), що з теренів конфлікту буде виведена важка техніка та іноземні (не російські) військові формування. Отже, незважаючи на спробу Аляксандра Лукашенки перед початком переговорів «вбити крісло» з-під Путіна, останній все-таки втримався «в сидлі» та навіть зміцнив свою позицію.

Дебальцеве: усе згідно з планом? Після багатомісячної оборони українські війська були змушені відступити та залишити важливий залізничний вузол Дебальцеве. Президент України Петро Порошенко пояснив, що виведення військ було «плановим та організованим», в Дебальцевому ніякого «котла» не було, а втримання цієї позиції українськими силовиками відіграло важливу роль під час переговорів у Мінську. «Ми змогли продемонструвати всьому світу справжнє обличчя бандитів, сепаратистів, підтримуваних Росією, яка виступила гарантом і безпосереднім учасником мінських переговорів», – підкреслив глава держави. Проте деякі експерти та журналісти наголосили, що Порошенко намагається робити «добру міну при поганій грі», а в Дебальцевому «поторилася ситуація з Іловайськом, хоча й в облегшеному варіанті».

Павел Пеньонжек: у Донбасі легко дізнатися, чого люди не хочуть, та мало хто знає, чого прагнуть

Олена БАБАКОВА

Павел Пеньонжек – польський журналіст, який уже кілька років пише про Україну. Його статті публікували авторитетні видання «Wprost», «Newsweek», «Gazeta Wyborcza» та «Nowa Europa Wschodnia». Він був одним з перших представників закордонних ЗМІ, хто приїхав на Євромайдан. Протягом минулого року він здійснив декілька поїздок на схід України, де триває військовий конфлікт. Тепер Павел видає книгу «Pozdrowienia z Noworosji» («Привітання з Новоросії»). З цієї нагоди говоримо з Павлом про ситуацію в Донбасі та її сприйняття українцями й поляками.

Концепцію «Новоросії» вигадали в Кремлі. А що мешканці східних теренів України вкладають у цю назву?

Термін «Новоросія» на сході України вживають переважно діячі сепаратистського руху з Росії. Найчастіше вони зараховують до «Новоросії» 8 областей на півдні та сході України, умовно кажучи – території від Харкова до Одеси. Але також з'являються варіанти, що до «Новоросії» варто включити Київ чи Дніпропетровськ. Що ж стосується ідентичності пересічних людей, то вони ототожнюють себе з Донбасом, але не завжди – найміцнішим є ототожнення себе з містом проживання. Отож «Новоросія» залишається абстрактною концепцією, яка досить погано «приживається» на місці.

Виходить, що українська влада дійсно протягом 23 років незалежності нічого не зробила, щоб прищепити на сході українську ідентичність.

Українські уряди нічого не зробили для жодного регіону, тому претензії кожної області на адресу Києва можуть бути слушними. Політика у сфері культури для української влади ніколи не була пріоритетом. А люди в Донбасі часто живуть у реальності пропагандистських гасел. Після Майдану вони підхопили

тезу російської пропаганди, мовляв, потрібно боротися за рівні права російської та української мов. Проте Донбас, яким я його побачив, – це останнє місце в Україні, де можна було б нарікати на утиски російськомовних. Місцеві мешканці не відчували проблеми, поки хтось з-за кордону їм не сказав, що вона у них є. Згадаймо – навесні минулого року мешканці Донбасу говорили не про незалежність, а про федералізацію. Не так давно я говорив з мешканцями Дебальцевого та Попасної – міст, які були під контролем українських сил і мешканці яких дуже скептично налаштовані до Києва. Місцеві люди переконували, що голосували за федералізацію, а не за якусь «ДНР». Їм тоді хотілося більше прав у межах України, а не якоїсь окремої держави. Коли я сказав, що в бюлетені псевдореферендуму не було навіть слова про федералізацію, вони здавалися розгубленими. Це найгірше в нинішньому конфлікті – люди на сході часто живуть речами, які самі собі вигадали чи про які хтось їм розповів. Немає критичної оцінки інформації. Донбас – це бідний регіон, за межами Донецька рівень життя населення ніколи не був високим. Соціальну невдоволеність помножили шаблони мовного питання.

Як тобі здається, чи мешканці Києва або Західної України розуміють це? Що переважає в їхньому сприйнятті подій у Донбасі – співчуття звичайним людям чи злість на населення, яке кричало: «Путін, введи війська»?

Тут теж буває по-різному. Є люди, для яких найліпший сценарій – це скинути на Донбас бомбу, і не стане, мовляв, проблеми. Є такі, хто досі шукає варіанти, як жити разом в одній країні. Цей конфлікт дуже поляризував погляди українців стосовно того, кому і за яких умов треба допомагати. Частина українців швидко піддалася стереотипу про поголівно злих мешканців Донбасу, які підтримують сепаратистів. Але це неправда – я пам'ятаю Донецьк у квітні, навіть у травні: тоді ще

здавалося, що прибічники сепаратистів – це якась забавна меншість.

Ти безпосередньо спостерігав, як змінювалася динаміка подій останніми місяцями. Що стало переломним, на твою думку, моментом у розвитку конфлікту?

Мені здається, переломний момент наступив у травні, коли сепаратисти провели псевдореферендуми, а на решті території України пройшли президентські вибори. Тоді стало ясно, хто є владою на частині території Донбасу. Це позбавило Київ легітимізації в очах частини місцевих мешканців.

Тобто прибічники сепаратистів не визнають авторитету київської влади. А чого вони очікують від Києва? Те, що перестане вести бойові дії, – це очевидно. А чого ще?

Мені завжди було важко витягнути з цих людей якусь «позитивну програму» дій – того, що вони хочуть і чого вони не хочуть. У Донбасі всі тобі скажуть, що їм не потрібно, але мало хто може чітко виділити, кого підтримує, яких змін хоче, як має виглядати його життя. Є лише загальні фрази: хочемо мирного життя, праці, спокійно повертатися додому, кращого майбутнього для дітей. Водночас багато хто робить все, аби цього спокою не було – це й участь у референдумі, і підтримка сепаратистів. Звісно, загострення конфлікту спричинила Росія, але це не означає, що сепаратисти взагалі не користувалися підтримкою серед місцевих. Часто можна почути абсурдні вимоги: хочемо не платити податки Києву, але отримувати звітні зарплатні та пенсії; хочемо жити окремо від України, але це Україна відповідає за наше майбутнє. Значить, ці люди взагалі не усвідомлюють, що ж навколо них відбувається.

Хтось із українських блогерів так сформулював сьогоднішню дилему українців, які підтримують прозахідний вектор розвитку країни: з одного боку – небажання віддавати свою землю Путіну, з іншого – небажання жити в одній країні з людьми, які Путіна прямо чи опосередковано підтримують. Причому ця дилема часто існує в головах тих самих людей. Ти теж таким чином це відчуваєш?

Продовження на 12 сторінці

Іммігранти з дипломом – загроза чи шанс для польського ринку праці?

Дарина ПОПІЛЬ

У варшавському Інституті соціології 27 березня відбулась конференція «Іммігранти з дипломом – загроза чи шанс для польського ринку праці», організована Фондом «Наш вибір» та фондом Інститут соціально-економічних досліджень (iSEE).

Конференція стала підсумком дослідницького проекту «Висококваліфіковані іммігранти на польському ринку праці. Суспільне дослідження», який проводили ці організації.

Конференція була поділена на три різні тематичні блоки: суспільно-юридичний контекст позиції іммігранта на польському ринку праці; економічний аналіз позиції іммігранта на польському ринку праці; сприйняття позиції іммігранта на польському ринку праці.

Важливими були висновки з аналізу юридичної ситуації іммігранта на польському ринку праці, адже більшість проблем, які виникають в цьому контексті, пов'язані якраз з юридичним аспектом. Одним з наріжних каменів є складність написання закону про іноземців, варто зробити якусь його адаптацію для легшого сприйняття і розуміння. Також йшла мова про зміни, які в найближчому мають ввійти в дію: наприклад йшлося про те, що студенти і докторанти, які перебувають у Польщі на основі візи, зможуть мати доступ до ринку праці протягом усього року, а не тільки в літні місяці.

Презентація висновків із дослідження про образ іноземців у пресі та Інтернеті показала, що досить позитивно польські мас-медіа оцінюють в'єтнамців, китайців та білорусів, натомість щодо українців оцінка йде крізь призму історії і через це образ українця-націоналіста все ще часто фігурує у польських ЗМІ.

У блоці, що представляв аналіз економічної позиції іммігранта на польському ринку праці особливу увагу привернули експерименти, які проводили дослідники для перевірки – як реагують роботодавці на однакові резюме поляків та іноземців, чи не відбувається дискримінація ще на етапі прийняття особи до праці. Із представлених фактів, можна зробити висновок, що польські роботодавці часто не мають найменшого уявлення, як саме найняти на роботу висококваліфікованого іноземця, чи нестиме це за собою якісь труднощі. Саме через брак елементарної обізнаності, для особистого комфорту, польські роботодавці воліють у багатьох випадках прийняти на роботу поляка, на їхній погляд – це гарантія уникнення зайвих клопотів. Отож, інформаційні кампанії варто проводити не лише серед самих іммігрантів і розповідати про працевлаштування в Польщі, але і для самих роботодавців, щоб в

майбутньому розвіювати міфи про те, що іноземець на роботі обов'язково пов'язаний з певними проблемами.

Ці ж питання порушувалися і в останньому тематичному блоці про сприйняття позиції іммігранта на польському ринку праці. Презентувались висновки з інтерв'ю, проведених із польськими роботодавцями. Також представлено висновки з аналізу анкет, заповнених самими студентами іноземцями польських вишів, було знайдено відповіді на запитання: з якою мотивацією вони вибрали на місце навчання саме Польщу, чи бачать своє майбутнє в Польщі після отримання диплому, яку роботу вважають перспективною і на які зарплати та посади розраховують і т. ін. Наприкінці конференції представили висновки із аналізу установ ринку праці (адміністрацій праці, агенцій праці, громадських організацій, що допомагають іммігрантам в пошуку роботи та ін.).

Невдовзі запланована публікація спільного загального рапорту вище описаних досліджень, а поки що з матеріалами, представленими на конференції, можна ознайомитись за цим посиланням: <http://www.i-see.org.pl/strona/index.php?page=efi>

Сподіваємось, що висновки проекту стануть не тільки корисною теорією, але й доброю практикою, що в майбутньому внесе свої корективи у ситуацію висококваліфікованих іммігрантів на польському ринку праці. ■

Фото: Кароліна Ольшевська

Дипломати без краваток

Ігор ІСАЄВ редактор Польського радіо

Вони стали платити півтора відсотковий податок на війну і пригощати в соцмережах польськими яблуками. Вони вітають зі святами друзів-поляків і хваляться своїм відомим у всьому українському світі начальником. Тепер намагаються представити себе не тільки в офіційному, але й у неформальному стилі. Вони – це посольство України в Польщі. Ми, тобто «Наш вибір», вирішили перевірити, як дипломатична установа виглядає з середини після зміни на початку року майже цілого її складу.

Консульська пам'ять

– А Ви вже знаєте, хто я за паспортом прийшла? – питає хтось з-за віконечка консула Світлану Крису.

– Звичайно знаю, я ж усі документи збираю, а потім ще й у систему вводжу, – відповідає пані Світлана. Каже, що знає майже всі біографії громадян України, які проживають на території варшавського консульського округу і які звертаються до консульства. І це щира правда: пані Світлану я пам'ятаю ще з попередньої каденції у Варшаві, вона саме й звернула увагу феноменальною пам'яттю. На кожних виборах, що проводилися в приміщенні посольства, пані консул знала, кого і як звуть і що в цієї людини з місцем у виборчих списках. Навіть не думайте обманювати пані Світлану – у Вас це напевне не вийде!

Нині С. Криса повернулася у Варшаву на чергову каденцію. Розповідає про працю консула: за минулий, 2014 рік, консульство у Варшаві провело понад 5 тисяч консульських дій (оформлення паспорта, внесення відомостей про дитину тощо), а ще стільки ж було усних звернень. Поки пані Світлана перераховує, до віконечка підходить кілька людей, не один раз дзвонить телефон. «Сьогодні спокійно, це ще черги немає, а от перед святами буває немало роботи», – дізнаємося.

– За останній час у Варшаві збільшується число консульських дій, – констатує дипломат. – До нас навіть з інших округів звертаються.

У консульстві тепер троє працівників: радник з консульських питань, пані Світлана – перший секретар з консульських питань і віце-консул. Окрім робочих днів, є чергування по вихідних, до

цього цілодобово працює гаряча лінія, за яку відповідають працівники консульства. Половину робочого дня в консульстві відбувається прийом громадян, інша частина використовується для того, щоб опрацювати прийняті документи. Окрім цих дій, консульство відповідає на запити установ і громадян. Середа – це день, який консули використовують на виїзді: наприклад, до пенітенціарних закладів, де громадяни України відбувають покарання. Запитуюмо, чи війна в Україні змінила характер звернень.

– Приходило нещодавно двоє чоловіків, питали, як стати на військовий облік тут, у консульстві. Вони давно в Україні не мешкають, їм немає з ким передати, прийшла до них повістка чи ні, – каже пані Світлана.

А чи про «Наш вибір» люди запитують?

– А ось іще є, залишився примірник, – показує пані консул. – Люди, як приходять, по столах відразу дивляться, беруть пресу, читають. Я сама читаю «Наш вибір», коли людей немає.

– Так, Світлана в нас найбільш детально читає це видання, їй воно потрібне як фахівцеві в консульській тематиці, – додає прес-секретар посольства Юлія Бородій, яка показала «Нашому вибору» найцікавіші місця дипустанови. – Я проглядаю це видання, а коли «Наш вибір» звертається з проханням надати якусь інформацію, я це роблю, координуючи працю з Консульським відділом. Рекомендую це видання іншим! – заохочує пані Юлія.

Праця без вододілу

– А я без краватки сьогодні, у нас по п'ятницях – кежуал-стайл [звичайний, повсякденний одяг – прим. ред.], – вітає «Наш вибір» Василь Зварич, радник-посланник. Він у Варшаві теж не вперше, це його

друга каденція в Польщі. – Вдягатися у вільніший одяг, це практика, що в нас була введена завдяки міністру закордонних справ Павлові Клімкіну, вона є в багатьох європейських країнах.

У «Нашого вибору» відразу виникло запитання, чи посол Андрій Дешиця теж по п'ятницях на офіційні зустрічі йде без краватки. На нього відповів сам Андрій Богданович, який через пару хвилин з'явився у дверях – і у краватці. У посла була зустріч, проте після неї він пообіцяв краватку зняти.

– В чому полягає праця радника-посланника? – питаємо тим часом далі В. Зварича.

– Поділ на такі посади існує ще з часів Віденської конвенції про дипломатичні зносини, вони нею передбачені. Якщо брати ієрархію зверху вниз – спочатку йде посол, а відтак посада радника-посланника, після них радники. Найбільше плутанини з секретарями – у посольствах є перший, другий і третій, а люди часто вважають ці дипломатичні посади працею звичайної секретарки. Радників-посланників у нас двоє, Владислав Каневський і я, – пояснює В. Зварич. – У нас є поділ по напрямках: у мене гуманітарний, міжрегіональне співробітництво. А пан Каневський керує політичним, економічним та консульським напрямком.

– Нас четверо, ми відповідаємо за гуманітарні питання, – продовжує радник Микола Ярмолук. Він теж приїхав до Варшави на початку року, проте, як і інші, працював уже тут в попередню каденцію. – Гуманітарні питання в широкому розумінні: це міжлюдські контакти, культура, освіта, питання української громади і мігрантів. Ми намагаємося зна-

→ йомити польську публіку з набутками української культури, хочемо показувати сучасне мистецтво.

– Одне з наших завдань теж, – додає Ю. Бородій, – це нагадування про те, що Крим є українською територією, щоб суспільство, наприклад, польське, не мирилося з його анексією. Тому ми втягнулися в організацію фестивалю кримськотатарської культури, який відбудеться в Польщі в червні. У це задіяне все посольство і консульство.

– Так, це правда, у нас немає вододілу, що, мовляв, оце твоє, а оце моє, працюємо на одну справу, – підсумовує М. Ярмолюк.

День дипломата

Пан Зварич починає свій день з перевірки новин в Інтернеті: зізнається теж, що веде Твіттер посольства.

– Ви залежні від Інтернету? – поцікавився «Наш вибір».

– Ми всі залежні, такі події, – відповідає Ю. Бородій.

– Я переважно читаю новини в Твіттері, якимось так навчився ще в МЗС, – додає В. Зварич. – Так повелося в дипломатів, що вони використовують саме цю соцмережу. А от Юлія у нас більше відповідає за Фейсбук. Ще є Твіттер посла Андрія Дешиці, та він його сам веде, ніхто в це не втручається.

– Робочий день у нас починається опів на дев'яту, а завершується офіційно о шостій, маємо півтори години на обід, – говорить далі В. Зварич. – Ми зранку в посольстві, як правило, збираємося з колегами, визначаємо пріоритети на день. Але треба пам'ятати, що ми тут у постійному закордонному відрядженні, тому в нас немає ані вихідних, ані фіксованих годин праці. Ми постійно на телефоні, навіть якщо ми за межами посольства, це не означає, що ми відпочиваємо, – каже В. Зварич і додає: два дні тому з офісу вийшов о десятій вечора, загалом, раніше восьмої не вертається.

– Або є ще в посольстві ситуативні ради, – згадує Ю. Бородій.

– От наприклад, є візит українського посадовця, – продовжує В. Зварич, – ми узгоджуємо з польською стороною програму візиту, готуємо матеріали, аналітику, які речі порушувати високопосадовцям, щоб була максимальна користь для відносин.

– Забезпечуємо теж появу українських чиновників у польських ЗМІ, – каже Ю. Бородій про свою сферу. – Бо важливо не тільки зустрічатися з польськими чиновниками, але й донести свою точку зору до польського суспільства.

А скільки загалом працівників в укра-

їнському посольстві у Варшаві? – запитує «Наш вибір».

– Десь до сорока осіб усіх разом, – каже Ю. Бородій. – Це і персонал, і технічна обслуга, і прикордонники, бо в нас не охоронці в посольстві, нас прикордонники охороняють.

– А зовнішні працівники залучаються?

– Під час прийомів, коли є катерінг. Для вивозу сміття, ремонтних робіт, – перераховує Ю. Бородій. – Але на внутрішні потреби, прибирання скажімо, то посольство своїми силами справляється. Проте це не окремі посади для людей на прибирання.

– Зазвичай прибирають дружини комендантів. Така практика не тільки в нашому посольстві, однак це не примусове, – уточнює М. Ярмолюк.

Ми не могли не поцікавитися, як виглядають тепер взаємини українських дипломатів з працівниками російського посольства.

– Я не горю великим бажанням розмовляти з цими людьми, – розтягує слова М. Ярмолюк. – Безумовно, коли це стосу-

ватиметься праці, я довідаюся. Ми з ними перетинаємося часто в питаннях поховань радянських військових у Польщі.

– Або коли є більші саміти, коли багато учасників з різних країн, – додає Ю. Бородій. – Але тепер, враховуючи наші нинішні відносини з Росією, на території Польщі ми вже не перетинаємося. Нині наш посол зазвичай не бачить російського на заходах у Варшаві.

P.S. Насамкінець «Наш вибір» залишив замальовку, яка приємно здивувала в посольстві щойно ми переступили його поріг. У передпокої дипломатичної установи знаходилися студенти, що чекали на документи-підсумування практик. Потім у консульському відділі ми порозмовляли з Лілією і Валентиною з Вищої школи суспільної психології у Варшаві – як відзначають, пройти практику в консульстві запропонував їм викладач. Практика триває два тижні або 75 годин. Практиканти допомагають консулові знаходити документи, порядкувати прийняті папери, і, як зізнаються, потрапити на практику було неважко. ■

Для навчання • Для роботи

ВІВЧАЙ ПОЛЬСЬКУ ЗА АКЦІЙНИМИ ЦІНАМИ

Польська для українців та тих, хто знає хоча б одну слов'янську мову

Запишись на курс польської вже зараз за акційною ціною **495 злотих!**

МИ РОЗМОВЛЯЄМО ТАКОЖ УКРАЇНСЬКОЮ ТА РОСІЙСЬКОЮ :)

Обери найзручніший для тебе час занять

- 50 лекційних годин
- Професійні викладачі
- Матеріали в ціні курсу
- 6 - 8 осіб в групі
- Рівні від А1 до С2
- Цікаві додаткові заняття

= 1h

Мовний центр Mission
ul. Armii Krajowej 95, 30-150 Kraków
Тел. 12 622 72 65 • Моб. 604 103 696
E-mail: polishforyou@mission.eu
www.polishforyou.com.pl
FB: polskidlaobcokrajowcow

Композитору гімну України – 200 років

Григорій СПОДАРИК

У селі Млини на півдні Польщі 4 березня відбулися урочистості з нагоди 200-ліття від дня народження композитора музики до гімну України о. Михайла Вербицького. Саме в цій місцевості він був греко-католицьким парохом і там знаходиться його могила.

Не вмерла – воскресє

В урочистостях у Млинах взяв участь глава УГКЦ Святослав, разом із ним митрополит перемисько-варшавський, архієпископ Іван Мартиняк, підкарпатська воєвода Малгожата Хомич-Смігельська, посол України в Польщі Андрій Дешица, представники влади та неурядових організацій з Польщі і України та інші.

Панахиду за о. М. Вербицького очолив блаженніший Святослав. У своїй промові він відзначав, що нині, коли ворог знущається над Україною, слова її державного гімну – це молитва і пісня, які становить прояв віри в непереможність. Стоячи над могилою о. М. Вербицького, блаженніший Святослав говорив: «Ми прийшли тобі сказати, що ця пісня є сьогодні пасхальним гімном українського народу, яким вона проголошує собі й світові те, що Україна є і Україна буде. Ще не вмерла Україна, вона встає, воскресє, повертається до оновленого, кращого, вільного, європейського буття». Ієрарх, звертаючись також польською мовою, звертав увагу на тісний зв'язок українського та польського народів, одним з найкращих символів якого є створення гімну України на перемиській землі. Саме в Перемишлі 150 років тому відбулось його перше публічне виконання.

Водночас глава УГКЦ закликав представників двох народів, попри важкі моменти у спільній історії, надалі розвивати згоду та добросусідські відносини: «У цей важкий для України момент, коли ворог знов напав на нашу землю, нищить її вогнем та мечем, сіє смерть та спустошення, ми відчуваємо особливу підтримку з боку нашого західного сусіда», – говорив патріарх Святослав, дякуючи за духову та матеріальну допомогу полякам, представникам державної та місцевої влади й загалові суспільства.

Звучить актуально

Почесний патронат над урочистостями в Млинах надали президент України Петро Порошенко та президент Польщі Броніслав Коморовський. Очілюючи польської держави звернув увагу на те, що сьогодні слова гімну України звучать особливо актуально, а боротьбу українців назвав «суттєвим питанням для всіх, хто шанує цінності вільного світу».

Президент Б. Коморовський подякував українській спільноті в Польщі за укріплення добрих відносин між поляками та українцями. «У цей драматичний момент історії українці можуть розраховувати на поляків. Ми разом з вами, віримо, що вам, „браття-українці, усміхнеться доля”», – такими словами

закінчив своє звернення польський президент. Глава української держави П. Порошенко у своїх вітаннях, зокрема, написав: «Символічне те, що пам'ять Михайла Вербицького вшановується на саме на цій землі, у колі прихильників його таланту. Я щиро вдячний польському народові за шанобливе ставлення до наших цінностей та надбань. Дякую українцям всього світу та українцям Польщі за турботу про збереження пам'яті для наших нащадків про визначних співвітчизників. Ми й надалі робитимемо усе, для розвитку культурних зв'язків та зміцнення дружби між Україною та Польщею».

Меморіальна дошка

Презентоване президентами та главою УГКЦ розуміння потреби тісних польсько-українських взаємин не завжди знаходить віддзеркалення на нижчих рівнях. З огляду на позицію місцевого пароха, який вимагає від українців одностороннього вибачення за трагедії минулого, у ювілей о. М. Вербицького не з'явилася присвячена йому дошка на дзвіниці в Явірнику-Руському де майбутній композитор гімну народився.

Дошка вже виготовлена і, як повідомляла голова Перемиського відділу Об'єднання українців у Польщі (ОУП) Марія Туцька, організація надалі шукатиме позитивного вирішення справи. Варто відзначити, що свій дозвіл дав уже реставратор архітектурних пам'яток. Крім цієї справи, у 200-ий ювілей перемиське ОУП популяризуватиме видані досі книжки про о. М. Вербицького, а також нещодавно записаний диск з його гітарними творами. На квітень заплановано проведення у Перемишлі спільно з Українським католицьким університетом у Львові науково-популярної конференції, матеріали якої будуть видані як дидактичні матеріали для учнів. Перемиське ОУП презентуватиме також у різних регіонах Польщі виставку, присвячену композитору. Його твори на різних заходах буде можна почути, зокрема, у виконанні репрезентативного хору ОУП «Журавлі», перемиських хорів «Намісто» та молодіжного ім. М. Вербицького й інших. Згадувану виставку зараз можна побачити в українському Народному домі у Перемишлі. У місті чергові матеріали про композитора, в тому числі джерельні, презентує виставка, присвячена реставраторським роботам у церкві в Млинах. Її можна подивитися в місцевій митрополітарній курії УГКЦ. ■

Фото автора статті

З 1 квітня заяву на отримання «карту побиту» можна буде подати лише за попереднім записом

Заяви для отримання дозволу на тимчасове чи постійне перебування, а також для отримання статусу довготермінового резидента ЄС з 1 квітня будуть прийматись виключно за попереднім записом на конкретний день і годину. Про це повідомили вчора у Варшавському уряді Мазовецькому. Відтак, термін подання заяв треба буде зарезервувати по телефону або електронною поштою.

Таке рішення, зазначають у повідомленні, було обумовлене шаленим зростом кількості поданих заяв, що почали надходити до уряду. Запроваджені зміни означатимуть, що тепер не буде можливості подати документи на «карту побиту» чи резиденство в довільний день відстоявши чергу.

Отож, для того щоб особисто подати документи до уряду для отримання «карти побиту» чи резиденства, з 1 квітня необхідно:

- зателефонувати за номером телефону: 22 695 67 61 або 22 695 67 64,

- вислати e-mail на адресу wniosek@mazowieckie.pl (у змісті листа треба вказати свій номер телефону з проханням про контакт з метою домовитись про дату і час подачі заяви).

Чим обумовлено такі зміни?

З червня 2014 року Відділ до Справ Іноземців МУВ зафіксував шалений сплеск кількості заяв щодо отримання дозволу на перебування в мазовецькому воєводстві. Передбачається, зазначають в Уряді, що кількість імігрантів, здебільшого з України, зростатиме. До кінця лютого 2015 року до уряду надійшло на 180 відсотків більше заявок ніж за аналогічний період в 2013 році.

Нагадуємо, що залишаються інші варіанти подачі заявок. Документи для отримання «карти побиту» чи резиденства й надалі можна подати:

- в пунктах прийому кореспонденції Мазовецького Уряду Воєводського, pl. Bankowy 3/5, кімната 39, вхід В (в цьому випадку буде висилатись виклик для доповнення пакету документів та надання відбитків пальців),

- в загальноміському пункті обслуговування мешканців міста Варшави, plac Starynkiewicza 7/9,

- заяву можна також надіслати поштою на адресу: Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie, Wydział Spraw Cudzoziemców, Oddział Legalizacji Pobytu, ul. Długa 5, 00-263 Warszawa. Після того, як заявка буде зареєстрована, Ви отримаєте виклик для доповнення пакету документів та надання відбитків пальців у конкретно визначений день,

- в представництвах Мазовецького Уряду Воєводського: В Цеханові (вул. 17 Stycznia 17, партер, кімната 10); Плоцку (вул. 3 Maja 16, партер, кімната 10); Седльцах (вул. Piłsudskiego 38, партер, кімната 14); Остроленце (вул. Gorbatowa 15, партер, кімната 46 В) та в Радомі (вул. Żeromskiego 53, II поверх, кімната 261), де починаючи з 26 березня 2015 року буде впроваджена комплексне обслуговування клієнтів, в тому числі можливість надати відбитки пальців. ■

Джерело: Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie

Дитячий клуб "Рукавичка"

В програмі українською мовою:

- ▶ інтеграційні ігри;
- ▶ ознайомлення з казками, піснями, віршами;
- ▶ творча діяльність;
- ▶ пізнавальні заняття;
- ▶ майстеркласи і експерименти ітп.

Група 1 (2-5 років) – субота 11.00-14.00

Група 2 (6-12 років) – неділя 14.00-16.00

Вартість 1 години заняття – 10 злотих.

Адреса: **Український дім**

ul. Zamenhofa 1, Warszawa

Запис за адресою:

ukr.klubik@gmail.com

Телефон: 727 887 031

Набір до Української суботньої школи у Варшаві

Міжшкільний пункт навчання української мови (Українська суботня школа) у Варшаві оголошує набір на 2015/2016 навчальний рік.

Запрошуємо дітей – громадян Польщі українського походження віком від 3 до 18 років.

Навчання відбувається на усіх освітніх рівнях, безкоштовно, згідно з польським законодавством:

- ☉ дошкільна група – діти віком 3–5 років;
- ☉ початкова школа – діти віком 6–12 років (0–6 клас);
- ☉ гімназія – діти віком 13–16 років (1–3 класи);
- ☉ ліцей – молоді віком 16–18 років (1–3 класи).

У програмі передбачено уроки з:

- української мови та літератури;
- історії, географії й культури України;
- релігії;

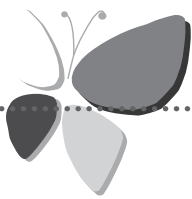
а також додаткові заняття: бойовий гопак, вишивання, культурознавство, театр, баскетбол, «Пласт» та ін.

Усі заняття відбуваються в суботу та неділю, на рівні ліцею – в середу. На кінець кожного семестру, а також наприкінці навчального року учень отримує посвідчення з оцінкою, яка вноситься в атестат польської загальноосвітньої школи.

Написати заяву потрібно до **30 квітня 2015 р.**

Довідка за телефоном:

молодша школа – 506 874 123, п. Марія,
гімназія, ліцей – 509 253 539, п. Тетяна,
727 823 138, п. Олександр
або за адресою: uaszkola.waw@gmail.com

Із першого квітня в Україні введені дитячі закордонні паспорти

Оксана КУЗЬМЕНКО

З 1 квітня Державна міграційна служба України виготовлятиме дітям дитячі закордонні паспорти з народження. Згодом вони стануть єдиним документом, необхідним для перетину дітьми кордону, а внесення даних дитини до паспорту та видача проїзних документів для виїзду дитини за кордон будуть відмінені. Ці факти спричинили немалий ажіотаж та велику кількість чуток. Спробуймо відповісти на основні запитання, що стосуються нововведень.

Чи означатиме поява дитячих закордонних паспортів відміну можливості перетнути кордон дитині, яка має дитячий проїзний документ чи внесена до паспорту батьків?

Згідно з роз'ясненнями Державної міграційної служби України, усі три документи є чинні для перетину кордону України з дітьми.

Внесення даних дитини до паспорту та проїзний документ для виїзду дитини за кордон справді буде відмінено 1 квітня. Але до 1 квітня можна виготовляти дитячі проїзні документи терміном дії на три роки. І вони будуть дійсні при перетині кордону увесь цей час.

Із паспортами, де внесені дані дітей, можна перетинати кордон України так само, як і з закордонними паспортами дітей та дитячими проїзними документами. Із такими паспортами можна подорожувати з дітьми до закінчення терміну дії документа чи досягненні дитиною 18-річного віку.

Чим дитячий закордонний паспорт відрізнятиметься від дорослого?

Закордонний паспорт для дитини діятиме чотири роки. Кожні чотири роки, починаючи від народження і до 16-річного віку, закордонний паспорт треба буде оновлювати. З 16 років видаватиметься повноцінний закордонний паспорт, термін дії якого становитиме 10 років.

Дитячий закордонний паспорт виготовлятиметься у формі книжечки, яка складається з м'якої обкладинки, 32 сторінок і сторінки даних, а правий форзац паспорта міститиме безконтактний електронний носій.

До 14 років до дитячого закордонного паспорта не вноситимуть відбитки пальців та електронний підпис. Із 14 років біометричні дані зможуть вноситись на електронний носій з дозволу батьків.

Що необхідно для того, щоб виготовити дитячий закордонний паспорт?

Для виготовлення закордонного паспорта для дитини будуть потрібні такі документи:

- свідоцтво про народження;
- фото 10 на 15 см для сканування зображення;
- ідентифікаційний код;
- квитанції про сплату вартості послуг та вартості бланка паспорта.

Вартість закордонного дитячого паспорта становитиме **348 грн. 15 коп.** – у разі нетермінового виготовлення (20 робочих днів). В оперативному режимі (за 7 робочих днів) – **435 грн. 30 коп.**

Як виготовити дитячий документ для перетину кордону до 1 квітня?

До 1 квітня 2015 року продовжено мож-

ливість отримати дитячий проїзний, або ж внести дані дитини у паспорт батьків.

Як вже було сказано, проїзний документ дитини буде дійсний протягом 3 років з дня виготовлення. Для його виготовлення необхідно надати:

- Свідоцтво про народження дитини;
- Нотаріально завірену згоду батьків;
- 2 фотографії 3,5 на 4,5 см;
- Квитанції про сплату вартості послуги:
- 30 грн. 35 коп. у разі регламентного виготовлення протягом 30 календарних днів,
- 60 грн. 70 коп. у разі оперативного виготовлення за 10 робочих днів
- 24 грн. за вартість бланку.

Вартість проїзного документа дитини у регламентному режимі – **54 грн. 35 коп.**, у разі оперативного виготовлення – **84 грн. 70 коп.**

Заява-анкета та облікова картка заповнюється батьками у міграційному підрозділі. Для її заповнення необхідні паспортні дані батьків дитини.

Також до 1 квітня можна внести дані дитини в паспорт батьків. **Варто звернути увагу, що внесення даних дитини у закордонний паспорт батьків проводиться лише у чинні паспорти, що виготовлялись до 1 січня 2015 року.**

Для внесення відомостей про дітей у паспорт (старого зразка) необхідно надати:

- Свідоцтво про народження дитини;
- Паспорт батьків, у які будуть вноситись дані;
- 2 фотографії дитини розміром 3,5 на 4,5 см;
- Квитанцію про сплату послуги:
- 18 грн. 63 коп. у разі надання послуги у регламентному режимі за 30 робочих днів;
- 37 грн. 26 коп. у разі надання послуги у оперативному режимі за 10 робочих днів.

– як все почалося і як на перший погляд немасові нешкідливі виступи переросли в сьогоdnішню страшну картину.

Війна для кожного суспільства є тестом на солідарність, на те, наскільки «моя хата не з краю». Українці добре складають цей іспит?

Українці – це велике суспільство. Українська армія сьогодні функціонує лише завдяки активності волонтерів. Чимало людей пішло на фронт добровольцями. Увесь опір України у цій війні – це рух знизу, а не згори. Якби результат війни залежав виключно від офіційної влади, українці б уже давно програли. Так, завжди є і будуть люди, котрі намагатимуться уникнути дій на користь суспільства. Але важливіше інше: те, скільки є людей, готових на спільні дії задля чогось більшого, ніж приватний спокій та вигода. ■

Павел Пеньонжек: у Донбасі легко дізнатися...

Продовження з 6 сторінки

Суперечності навколо цього конфлікту є в усьому. У ЗМІ з'являється чимало неперевіреної, неправдивої інформації, тому людям важко об'єктивно оцінити те, що відбувається на сході країни. В Інтернеті можна знайти широкий спектр оцінок та прогнозів. Є й така думка, що українці не тільки повернуть Донбас, а й свої етнічні землі, які зараз знаходяться в межах Росії. Не варто зверхньо думати, що тільки люди в Донбасі «заражені» вірусом неправдивої інформації та знаходяться в полоні емоцій. Сьогодні всі ми маємо дещо спотворений образ того, що відбувається в Україні.

Тому, хто розповідає про конфлікт в Україні, мабуть, теж важко бути абсо-

лютно неупередженим. Якою є провідна думка, що її ти хочеш поділитися з польською аудиторією через свою книгу?

Мені хотілося, аби люди, які слідкували за розвитком подій в Україні, могли побачити цей конфлікт очима людини, що була на місці. Я намагався побудувати таку оповість, яка відповідала б і людям, які дізнаються про події в Україні з польського телебачення, і тим, хто професійно займається справами наших сусідів. Я писав про те, що бачив, свідомо уникаючи більших аналітичних конструкцій. Конфлікт триває, ми не знаємо й не розуміємо багатьох речей, тому, на мою думку, писати якусь аналітично-експертську роботу по «Новоросії» ще зарано. Головне питання, на яке відповідає моя книга,

Дозвіл на тимчасове перебування з метою ведення підприємницької діяльності

Даріуш КОСТИРА

Підприємницька діяльність, якою займається іноземець, – це підстава звернутися по дозвіл на тимчасове перебування тоді, коли діяльність проводиться згідно з чинним законодавством. Мається на увазі Закон про свободу підприємницької діяльності.

Фото з: portal.lviv.ua

Але спершу варто зазначити, що громадяни України можуть займатися в Польщі підприємницькою діяльністю у формі товариств: командитного, командитно-акціонерного, з обмеженою відповідальністю та акціонерного. Це правило не стосується осіб, які мають «карту поляка», дозвіл на постійне перебування, дозвіл на перебування довготермінового резидента або дозвіл на проживання в зв'язку зі шлюбом, укладеним з громадянином Польщі.

Варто також зазначити, що досить поширеною помилкою серед іноземців є реєстрація товариства з обмеженою відповідальністю, де всі дії виконує іноземець (він водночас обіймає посаду голови товариства без отримання будь-яких дозволів на працевлаштування). Таке правопорушення загрожує покаранням у вигляді вимоги залишити територію Польщі із заборонаю повторного в'їзду на термін, вказаний у рішенні.

Згідно зі ст. 88 Закону про популяризацію працевлаштування, дозвіл на роботу вимагається у тих випадках, коли іноземець перебуває на території Республіки Польща впродовж періоду, що перевищує шість місяців в цілому протягом останніх 12 місяців у зв'язку з виконанням службових обов'язків у сфері управління юридичної особи, включеної до реєстру підприємств, або що є товариством капіталів.

Як зазначив Воеводський адміністративний суд у вирокі в справі II SA/Wa 736/05 – мати дозвіл на працевлаштування є обов'язком іноземців, які є членами правління товариств (і є працевлаштовані на підставі договорів про працю, менеджерського договору

чи договору доручення, а також ті, позиція яких у правлінні товариства повстало в силу акту про створення товариства, без встановлення будь-якого формального договору про звіт правління чи виконання обов'язків). Закон не пов'язує отримання дозволу на працевлаштування із тим, чи товариство по факту вело діяльність, чи ні.

Згідно зі ст. 142 Закону про іноземців, дозвіл на тимчасове перебування з метою ведення підприємницької діяльності надається іноземцеві, якщо метою його перебування на території Республіки Польща є підприємницька діяльність на підставі законів, що панують у цій сфері на цій території, а також відповідають наступним вимогам:

1. Іноземець повинен бути застрахований так, як описано в законі від 27 серпня 2004 року про охорону здоров'я, що фінансується з державних коштів, або має підтвердити можливість покриття коштів лікування на території Республіки Польща.

2. Іноземець має джерело стабільного й регулярного доходу, якого буде вистачати на покриття коштів для утримання себе і членів родини, що є на його утриманні.

3. Іноземець має дозвіл компетентного органу займати певну посаду або виконувати професію, якщо згідно з окремими положеннями такий дозвіл необхідно отримати.

4. Іноземець має на території Республіки Польща місце проживання.

Крім того, товариство в податковому році перед подачею заяви про надання іноземцеві дозволу на тимчасове перебування з метою ведення підприємницької діяльності іноземцем, повинно:

- мати дохід не менший, ніж 12-місячна середня заробітна платня у воєводстві, де суб'єкт діяльності має офіс або проживає, у третьому кварталі попереднього року перед подачею заяви, оголошеному президентом Головного статистичного управління;

- або працевлаштовувати на необмежений період і з повною зайнятістю щонайменше на один рік перед подачею заяви щонайменше 2 працівників, які є громадянами Польщі або іноземцями;

- або продемонструє, що має кошти, що дозволять йому виконати описані вище вимоги;

- або веде діяльність, що дозволяє йому відповідати в майбутньому цим вимогам, зокрема, що призводитимуть до зростання інвестицій, трансферу технологій, впровадження корисних інновацій або створення робочих місць.

Дозвіл на тимчасове перебування з метою ведення підприємницької діяльності надається іноземцеві, метою перебування якого є виконання роботи в раді товариства з обмеженою відповідальністю або акціонерного товариства, яке він створив або якої є співвласником, чи акції якої отримав або купив, за умови, що іноземець або товариство відповідають всім необхідним вимогам, у тому числі вказаним вище.

У порівнянні з чинним раніше законодавством, умови для отримання тимчасового дозволу на проживання з метою підприємницької діяльності були полегшені, а досить неоднозначні формулювання в законі замінили поняттями, що не викликають сумнівів у їх інтерпретації. ■

Джерело: www.karta-pobytu.pl

КЛУБ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

Запрошує у кожен неділю від 13:00 до 17:00

Контакт: 517 34 64 26 (Тетяна Родненкова)

Клуб засновано фондом „Наш вибір” в рамках програми „Громадяни для демократії”, фінансованої Фондами Європейської Економічної Зони.

РЕКЛАМА у «Нашому виборі»!

У нашій газеті та на порталі є можливість розмістити рекламу за окрему платню. Кошти від реклами підуть на реалізацію проекту, тобто видання газети. За детальною інформацією просимо звертатись до редакції: redakcja@naszwybir.pl

Спорт

Львів'янка виступає за чемпіонів Польщі

У Павло ЛЮЗА

український кіпер Наталія Козачук у лютому почала свої виступи в польській жіночій хокейній команді «Unia»—Освенцим. До цього часу молода львів'янка виступала за команди «Пантери» з Мінська й «Атлант» зі Ступіна. Оскільки жіночий хокей в Україні не розвивається, а команда «Пантери» була розформована, Наталія Козачук вирішила спробувати своїх сил у польському чемпіонаті. Над Віслою – кращі від України умови, і не лише для чоловіків, але є й повноцінний чемпіонат для жіночих колективів.

Хоч у своєму першому матчі з командою «Polonia»—Битом, «Unia» Наталії Козачук зазнала поразки, то виступ українського кіпера оцінено добре.

– Українка у своєму дебюті показала себе з чудового боку. Буде добре, – говорив після матчу тренер команди Роберт П'єха.

Чоловіча команда «Unia»—Освенцим досі вісім разів ставала чемпіоном Польщі з хокею. У 2005 році була заснована жіноча секція. За десять ро-

ків існування, жіноча команда може похвалитися суттєвими здобутками, вона є актуальним чемпіоном Польщі з хокею серед жіночих команд. У цьому сезоні жіночий колектив з Освенцима ставить перед собою найвищі завдання, він уже забезпечив собі участь у матчах плей-оффі за звання чемпіона Польщі, граючи в найвищому дивізіоні чемпіонату. Саме з огляду на плей-офф, до якого входять чотири найкращі польські команди, тренер

«Unia»—Освенцим забажав мати у себе 18-літню українку.

Команда жінок, у якій грає львів'янка, має середній вік 22 роки. У її складі – гравці як молодіжної, так і першої жіночої збірної Польщі. Команда бере участь у турнірах за Кубок європейських чемпіонів серед жіночих команд. Тому перед україркою – великий шанс показатися не лише в Польщі, але й у західній Європі.

Жіночий хокей у Польщі у останні роки динамічно розвивається, а змагання серед жіночих команд проводяться у двох дивізіонах. Також зростає кількість жіночих команд.

Однак, щастя в польській хокейній лізі шукають не лише жінки. Пригадаймо, що восени 2014 року до Польського союзу хокею з шайбою надійшла пропозиція від Львівської чоловічої хокейної команди «Галицькі леви», які хотіли у сезоні 2014/1015 виступити в польській лізі. Проте, з уваги на близький старт розіграшів і затвердження календаря Польської хокейної ліги і першої ліги, «Левів» не прийнято. Однак, польська федерація відкрита на дискусію з українцями. Тому цілком реально, що в наступному сезоні українців у польському хокеї репрезентуватиме не лише Н. Козачук. ■

Фото – xsport.ua

Наш вибір

partner projektu
Наше Слово

Юрій ГЕРАСИМЧУК

*Вечеря
у посла*

У зв'язку з тематикою номеру ми відійдемо децю від звичайної схеми нашої колонки й поговоримо про таку частину життя дипломатів як запрошена вечеря. Згадаємо про меню й дізнаємося, що з цього приводу кажуть фахівці з міжнародних взаємин. Це ціле мистецтво – воно має свої чітко визначені рамки та обмеження.

М

еню на вечерю планується заздалегідь, найкраще одночасно зі складанням списку гостей та розсиланням запрошень. Вибір страв та їхня кількість залежать від характеру планованого прийому, кількості гостей, а також від пори року та клімату. При складанні меню варто пам'ятати про черговість подання страв: холодна закуска, гаряча закуска, суп, головна страва, сири, десерт, фрукти, кава. Також варто взяти під увагу кулінарні вподобання й табу гостей, яких Ви запрошуєте (наприклад, проконсультуватися з їхніми кухарями). Треба пам'ятати про обмеження з огляду на стан здоров'я або релігійні закони (як-от мусульмани не їдять свинини та не п'ють алкоголю; адепти індуїзму не споживають яловичини; гості з Китаю, В'єтнаму чи Лаосу не доторкнуться до сирів, а ізраїльська делегація проігнорує устриць та лангустів). Меню для урочистого обіду повинно бути роздруковане та розташоване на столі з лівої сторони від прибору, приготованого для гостя.

Меню повинно бути різноманітним як за смаком, так і за кольором. Воно не повинно бути важким для травлення або багатим на овочі. Страви повинні подаватися на стіл вже готовими для споживання (яйця без шкаралупи, м'ясо без кісток). Треба слідкувати, щоб на наступних прийомах не подати тим самим гостям подібних страв.

Страви з риби та морепродуктів подаються як закуска. Якщо ж ми плануємо подати гарячу рибну закуску, то перед нею можна подати холодні м'ясні закуски (паштети або м'ясу нарізку). На офіційних прийомах радше уникають мelenого м'яса чи курки (за винятком спеціальних делікатесів). Вишукані страви можна приготувати з яловичини або телятини. Дичину традиційно сервують восени або

взимку. Часто на вечерю подають два різні види м'яса. Як гарнір до м'яса, подають картоплю або рис, приготовані різними способами.

Головна страва подається двічі – про це треба пам'ятати, накладаючи собі їжу в тарілку. Не можна накладати дуже багато, бо етикет вимагає не залишати нічого на тарілці.

До кожної страви подаються відповідні напої, а зокрема:

- аперитив (херес, порто, кампарі або горілка);
- коктейлі (алкогольні або фруктові);
- вина;
- лікери та коньяк;
- безалкогольні напої.

Трошки детальніше треба затриматися на питанні вин, які займають особливе місце серед напоїв, які подають на прийомах. Вони діляться на столові – сухі та півсухі, – та десертні, тобто солодкі. Вина подають згідно з прийнятими правилами: до закусок (в залежності від меню) подають сухі, білі або червоні вина. До страв з темного м'яса подають сухе червоне вино, натомість до риб, моллюсків, ракоподібних та страв з білого м'яса – біле сухе. Десертне вино, півсолодке і солодке, подають до десертів, натомість сухе рожеве вино можна подавати до будь-яких страв.

На прийомі треба дотримуватися чіткої послідовності в подаванні напоїв: не подають солодкого вина перед сухим, а червоне вино подають після білого. Напої подають у відповідних фужерах чи склянках, найчастіше з безбарвного кришталевого скла. Господиня дому повинна дбати про порядок за столом та контролювати подачу страв офіціантами. Подачу розпочинається згідно з принципом першості. Господар і господиня обслуговуються на самому кінці.

Тости і промови виголошує господар, на офіційних прийомах – на самому початку. На тост відповідає почесний гість. ■

Kolegium Redakcyjne:

Myroslava Keryk, Tetyana Rodnyenkova, Olena Lytvynenko, Iwona Trochimczyk-Sawczuk, Jarosław Przystasz, Igor Isayev, Olga Popovych, Paweł Łoza, Grzegorz Spodarek, Yulia Gogol, Olena Babakova, Taras Shumeyko.

Zespół redakcyjny:

Redaktor naczelna – Myroslava Keryk, dziennikarze – Olena Babakova, Igor Isayev, Olga Popovych, Iryna Polets, Daryna Popil, Iryna Pita, Paweł Łoza, Grzegorz Spodarek, Yulia Gogol, Taras Shumeyko; tłumaczenia – Sławomir Sawczuk, Yuriy Taran, Olga Popovych; współpracownicy – Volodymyr Lychota, Daryna Popil; korektor – Igor Isayev, redaktor techniczny – Olga Michaluk, opracowanie graficzne – Czarli Bajka, wydanie internetowe – Oksana Kuzmenko.

Adres redakcji:

ul. Kościeliska 7
03-614 Warszawa
tel: +48 727 805 764
e-mail: redakcja@naszwybir.pl

Internet: www.naszwybir.pl**Portal:**

e-mail: portal.nashvybir@gmail.com

Wydawca:

Fundacja „Nasz Wybór”
Adres: ul. Zamenhofa 1
00-153 Warszawa

Druk: Drukarnia „Argraf”

Nakład 3000 egz.

Konto bankowe:

Fundacja „Nasz Wybór”
Nordea Bank Polska S.A. Oddział/POB
CBD O/Główny 1 P.B. w Warszawie
PL 39 1440 1387 0000 0000 1295 6509
Swift: NDEAPLP2

ВИСИЛАЙ ГРОШІ В УКРАЇНУ

ТЕПЕР
ВІД **19.90** ЗЛОТИХ
ЗА ПЕРЕКАЗ*

Підтримай своїх
рідних, коли
це найбільш
потрібно!

Сума переказу (PLN)	Плата за переказ (PLN)
0.01 – 400.00	19.90
400.01 – 800.00	35.00
800.01 – 1200.00	54.00
1200.01 – 1600.00	72.00
1600.01 – 2000.00	89.00
2000.01 – 3000.00	108.00
3000.01 – 4000.00	120.00
понад 4000.01	4%

Висилай гроші до широкої мережі пунктів обслуговування Western Union по всій Україні. За допомогою Western Union гроші дійдуть до отримувача за лічені хвилини і туди, де вони потрібні.

ЗНАЙТИ НАЙБЛИЖЧЕ ВІДДІЛЕННЯ

**WESTERN
UNION** **WU**

moving money for better

* «Western Union» стягує комісію за обмін валюти.

Згідно умов надання послуги, виплата може бути відкладена, а також необхідно враховувати певні вимоги щодо суми переказу, країни призначення, валюти, законодавства, вимог щодо ідентифікації, годин роботи пункту обслуговування, різниці часових поясів, чи інші застосовані обмеження. На додаток до тарифів на відправлення грошових переказів Western Union утримує різницю між курсами обміну валют. Детально дивись у формі на Відправлення переказу. Акційні тарифи дійсні з 1 серпня 2014.